

פרשת תרומה

תשפ"ד

גליון 374

נא לשמור על קדושת הגליון

נא לא לעיין בו בשעת התפילה וקריאת התורה

בס"ד

שולחן

אין עוד מלבדו
אין יחיד ומיוחד
אין יחיד ומיוחד
אין עוד מלבדו

פרפראות בדרך מוסר על פרשת השבוע

יוצא לאור ע"י עמותת "משנה שלמה" כל הזכויות שמורות

לעילוי נשמת

מורי ורבי יצחק ב"ר יעקב יגן
הרה"ק רבי חיים אבישלום ב"ר עזרא מו"ר אביר ר' דוד שלום ב"ר שלמה דב
הרה"ק רבי ישכר בעריש ב"ר יצחק אייזיק
הרה"ק רבי חנניא יו"ט ליפא ב"ר יקותיאל יהודה
הגאון רבי יצחק ירוחם דייטקין ב"ר משה יהושע יהודה לייב
הגאון רבי נתן צבי פינקל ב"ר משה הגאון רבי ירוחם פישל ב"ר אריה צבי רבינו אברהם בן מאיר
הגה"ק רבי שבתי ב"ר מאיר הכהן הרה"ק רבי יצחק אייזיק ב"ר צבי הרה"ק רבי ברוך ב"ר חיים
הרה"ק רבי אהרן אריה ב"ר מאיר הרה"ק רבי יוסף ב"ר שבתי מראשקוב הרה"ק רבי יצחק מאיר מווינקוב ב"ר אברהם יהושע העשיל
הרה"ק רבי ישראל ב"ר אברהם מרדכי הרה"ק רבי מרדכי יפה ב"ר אברהם הרה"ק רבי יהודה לייב ב"ר יוסף הרה"ק רבי זאב וואלף ב"ר נפתלי צבי הרה"ק רבי ישעיה ב"ר יעקב משה

לקבלת גליון זה למייל שלהו בקשה ל-MISHNA.SHLEMA@gmail.com | לתרומות והקדשות ולהפצה 052-580-2345

ניתן להסביר בס"ד בדרך צחות את סמיכות הפרשיות משפטים לתרומה לומר כי פעמים אדם עומד לפני משפט ל"ע ואז לפני המשפט הוא מבטיח כי ינדב ויתרום כסף לצדקה וכו' ועל כן באה התורה להזכירו שלאחר המשפט צריך לשלם את מה שהבטיח לתרום ודי לחכימא ברמיזא

"וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכָם" (כ"ה, ח')
רש"י – ועשו לי מקדש. ועשו לשמי בית קדשה

יש לרמוז במילה לי העולה בגימטריא ארבעים אל ארבעים הימים שבהם צריך האדם להחזיק בתיקון מידה פלונית על מנת לתקן את אותה מידה ובסוף כל התיקונים יזכה להגיע למדרגת ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם שלזה מגיעים ע"י תיקון המידות וכמו שמסביר הרב המקובל האלוף מרדכי שרעבי זי"ע שהתיקון צריך להיות במחשבה דיבור ומעשה וכך זוכה שיתקיים בו דברי רש"י הקדוש "ועשו לשמי בית קדושה" דהיינו שהאדם יהיה קדוש וע"י כך יזכה שהקב"ה ישרה בתוכו כמובא בספרים יש לדייק שכל העבודה צריכה להיות לשמה בלי שום נגיעה פרטית כמובא בספרים ע"י דיוק הלשון לי לשמי היינו לשמו של ה' יתברך אין עוד מלבדו בלבד
עוד יאמר מקדש נוטריקון מ'חשבות קדש וזו פסגת שלמות התיקון שאדם יכול לשלוט במחשבותיו שיהיו רק מחשבות קדושות וזו דרגה גבוהה מאד כי

בד"כ אין אדם יכול לשלוט במחשבותיו וזה שנאמר ועשו לי מקדש בית קדושה והבן
עוד יאמר ידוע שהנשמה שהיא חלק אלוהי ממעל היא ניתנת לאדם בתור משכון כדי שיבצע את תפקידו בעולם וברגע שאדם מבצע תפקידו או כאשר אין האדם מבצע תפקידו ונגמר זמנו בעולם הקב"ה לוקח משכונו שזו הנשמה ומשאיר את הגוף שזה חלק ההורים כמובא ואל זה ירמוז הפס' ועשו לי מקדש היינו כל זמן שהאדם עובד על עצמו בעבודת ה' לעשות את תפקידו בעולם היינו לבנות את עצמו כמקדש ושכנתי בתוכם היינו אני משאיר משכונני הנשמה בגוף שכן ושכנתי מלשון משכון אך אם ח"ו אין הדבר כן הקב"ה לוקח את משכוננו היינו הנשמה ומשאיר את הגוף ר"ל.

"וְעָשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמֹתַיִם וְחֲצֵי אַרְבּוֹ וְאֲמֹה וְחֲצֵי רֶחֱבֹו וְאֲמֹה וְחֲצֵי קָמַת" (כ"ה, י')

המחודדים זה לזה בהלכה הקב"ה מצליח בידם ואמרינן בתענית (ז') אמר רבב"ח למה נמשלו ד"ת כאש שנאמר הלא כה דברי כאש נאם ה' לומר לך מה אש אינו נדלק יחידי אף ד"ת אינם מתקיימים ביחידי ומפרשי התורה כתבו שהארון מרומז כנגד התורה וזהו זהב שעליו הוא סימן לכתר תורה לכן אצל ארון אומר ועשו בלשון רבים לאשמעינן שרבים ילמדו ביחד ולא ילמוד יחיד בפני עצמו

"וְנָתַתְּ אֶת הַכֹּפֶרֶת עַל הָאָרֶץ מִלְמַעְלָה וְאֵל הָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת הָעֲדַת אֲשֶׁר אֲתֵּן אֵלֶיךָ" (כ"ה, כ"א)

הבסיסים השייכים לכל יהודי אח"כ יעשה תשובה עם כפרה לתקן עוונותיו שעשה ובשלב השני ימשיך ללמוד תורה בהרחבה על כל חלקי התורה שכן אין אדם יכול ללמוד תורה אם לא תיקן ראשית את הבסיס ולכן כותבת לנו התורה פעמיים ונתת את העדת פעם ראשונה לבניית הבסיס ופעם שניה לעסוק בתורה בגדלות ואולי זה גם ההבדל בפסוקים (טז-כא) שכן פעם כתוב הפועל ונתת לפני הארון ופעם שניה תתן אחר הארון לרמוז שקודם לימוד התורה הראשוני יש לעשות סור מרע בידיים ואח"כ עשה טוב בלימוד התורה בשאר חלקי התורה השייכים לכל עם ישראל שאם לא כן כל הטוב לא הולך לצד הקדושה ר"ל

ונראה לי לפרש בס"ד מדוע פעמיים חוזרת התורה על נתנת העדת בארן לרמוז כי בתחילה יש ללמוד מה מותר ומה אסור בדברים

"וְעָשִׂיתָ מְנַרְתַּי זֶהָב טְהוֹר מְקֻשָּׁה תַעֲשֶׂה הַמְּנוֹרָה יְרֵכָה וְקִנְיָה גְבִיעֵיהָ פִּפְתֵּיהָ וּפְרָחֶיהָ מְמֹנָה יְהִי" (כ"ה, ל"א)

האדם בעצבות ומרה שחורה ונדמה לו שהוא בהכנעה וענוה ובאמת אין זה כי אם עצבות ומרה שחורה והניסיון בזה לידע מה היא יראה אם הוא בכעס אזי היא עצבות ומרה שחורה רח"ל ואם הוא איש שלום אזי היא הכנעה וענוה עכ"ז ו"ל וזש"ה וראה ועשה בתבניתם

כתב הרב דוד יצחק אייזיק זי"ע בספרו צמח דוד "עוד ירמוז בעז"ה כי ידוע כי המנורה רומז לתורה אור ותורה משמחת לב כמש"ה פקודי ה' ישרים משמחי לב ושמחה מסוגל לשלום כאשר ראיתי בספד"ק תפארת משה מהה"ק ר"מ זצ"ל בהה"ק ר"ד מלעלוב זצ"ל שלפעמים

בשלוש כי התורה גורמת שמחת הלב והשמחה מגרשת המחלוקת ומביא שלום על ישראל וזהו ג"כ וראה בנים לבניך שלום על ישראל והבן"

היינו מעשה המנורה רומז לתורה וזהו וראה אם דרך עוצב בי כי התורה משמחת לב וכשאין בו עצבות ומרה שחורה אז יש שלום בינינו כמאה"כ ה' עוז לעמו יתן היינו התורה ועי"ו יברך את עמו

"חמשים ללאת תעשה פיריעה האחת וחמשים ללאת תעשה בקצה היריעה אשר במחפרת השנית מקבילת הללאת אשה אל אחתה" (כ"ו, ה')

מקבילות היינו אחד בגובה של השני ולא ללמד אותו לפי רמתך וצריך המלמד לדעת שיש יחסי גומלין בין המלמד ללומד שכן גם התלמיד לומד אך בד בבד גם הרב לומד מן התלמיד כמו שכתוב מכל מלמדי השכלתי וכן מובא בגמרא בתענית (ז). דאמר ר' חנינא שלמד מתלמידיו יותר מכולן וזהו שנאמר אשה אל אחתה בחינת שתי נקבות מקבלות שכן גם הרב וגם התלמיד מקבלים אחד מן השני וכן ללא"ת נוטריקון ללמו"ד ללמ"ד מא' ועד ת'

ניתן לרמוז פס' זה בס"ד לענ"ד כי המדובר על רב הבא ללמד את תלמידו תורה שכן חמשים ללאת היינו חמשים שערי בינה שזה תפקידו של הרב ללמד את התלמיד ללאת היינו פתחים להכניס את התורה בתלמיד יריעה זו התורה כמו היריעות שיש בספר תורה על זה אומרת לנו התורה כאשר אתה בא ללמד את תלמידך תורה על מנת שיגיע לחמשים שערי בינה אתה הצריך ללמד אותו לפי רמתו ודרגתו ולרדת אליו כך שהדברים שאתה מוציא יכנסו אליו וזה

משנת הצדיק - הרה"ק רבי יצחק אייזיק ב"ר משה יחזקאל מקאליב זצוק"ל זי"ע - ז' אדר (חמישי)

רבי יצחק נולד בסערענטש שבמחוז זמפלין בהונגריה בשנת תקנ"א לר' משה יחזקאל שהיה סוחר עשיר. למד מפי רבי שמעלקא מניקלשבורג. כמו כן, למד גם מרבי אלימלך מליז'נסק. בשנת תקמ"א חזר לקאליב לכהן שם כרב. לאחר שנשא את בת דודו ר' עניל ב"ן, עבר לגור בבית חמיו בטערנצאל. לאחר מכן שב לקאליב והתגורר בה במשך ארבעים שנה. כרב, היה בעל השפעה גדולה במחוז סאבלוטש ובהונגריה כולה. בין פעולותיו כרב בקאליב, ניתן לציין את הקמת ת"ת, ייסוד חב"א קדישא, הקמת קרנות ליישוב ארץ ישראל וייסוד חברה לביקור חולים. בגלל היותו שולט היטב בשפה ההונגרית, זכה ליחס של כבוד מטעם השלטונות, שאיתם עמד בקשר. בקאליב הוא החל לנהוג כאדמו"ר, והוא נחשב לראשון אדמו"רי הונגריה. מקובל כי אלפים חזרו בתשובה בזכותו. בין חסידיו נמנו גם ת"ח חשובים ומקובלים גדולים. התפרסם מאד בזכות שיריו ומנגינותיו, שהתקדשו על ידי החסידים ורבים מהם מושרים עד היום בחצרות חסידיות. מספרים שהיה בעל יסורים גדול, וסבל הרבה ממחלת עור, עד שכמעט ולא היה מסוגל ללבוש בגדים. באגרת שכתב בהיותו בן ארבעים ושתיים, הוא מתאר את עצמו כאיש חלוש בטבע שנתוספו לו כמה מיני חולשות. נפטר בז' באדר תקפ"א. על פי בקשתו, על מצבתו בקאליב לא נכתבו שבחים החתם סופר כתב לו: "צדיק ונשגב, חסידא ופרישא, הרב המאור הגדול, ר' חיים מאיר זאב הכהן מראצפרט מכנה אותו: "ידיד נפשי וידיד עליון, גברא רבא ויקיאר, חסידא ופרישא, בוצינא קדישא, הרב המאור הגדול המפורסם, ערוגת הבושם הגאון המופלא החוזה מלובלין אמר עליו: "הסדר של הרב מקאליב הוא יחיד במינו ואין כאורו בכל העולם" רבי חיים מצאנז העיד: "שלוש פרסאות מקאליב כבר מרגישים את קדושתו של הצדיק שישב בה. "רבי חיים אלעזר ספירא ממונקאטש כתב: "הגאון הקדוש מקאליב, אשר היה מפורסם ועד היום מוחזק באמת לבעל רוח הקודש נורא ומדרגיות נפלאות בתורתו ועבודתו בהצנע לכת, בסתר ובגלוי... וממנו יתד, התייסדות החסידות והאמונה בהונגריה הישנה" שירו המפורסם ביותר, המושר עד היום בפי חסידי הונגריה הוא "סולו קוקוש מאר" (קורא התרנגול). על פי המקובל, פגש ר' יצחק אייזיק רועה הונגרי ששר את השיר הזה, ומאד התלהב מעוצמתו. הוא ביקש מאותו רועה לקנות את השיר, ומיד לאחר ששילם לו עבור השיר, הרועה שכחו. ר' יצחק אייזיק ערך בו כמה שינויים, והתאים את המילים לשיר המתאר את הכיסופים לגאולה ואלו הם מילות השיר בתרגום לעברית קורא התרנגול, הנה הבוקר אור ביער ירוק, בשדה רחוק מחכה לי הצפור הו, מה יפית צפור הו, מה יפית צפור צהובת רגל זהובת מקור מחכה לי הצפור. חכי צפור, חכי חכי צפור, חכי אם אלוקים, לך יעדני איתך אגיל בדרור מתי יקרה זה כבר, מתי יקרה זה כבר "בינה המקדש עיר ציון תמלא" אז יהיה זה כבר.

סיפר אחד מרבני הונגריה בנעוריו הייתי קל דעת וחוטא, ורחוק הייתי מן החסידים. רגיל הייתי לרקוד בחתונות ריקודים פרועים עם רעיי, כאחד השחצנים. פעם אחת הגיע רבי יצחק אייזיק מקאליב אל העיר הסמוכה טוקאי, ונסענו אני וחברי כדי ללעוג לו, כפי שנהגו לעשות ליצני הדור. ביום שישי באנו אל חדרו של הרב, ומצאנו אותו ישן ופניו אל הכותל. והנה, רק ראינו את שערות ראשו מאחוריו, התהפך לבבנו לשוב בתשובה, והתעורר לבבנו כמו שלא קרה לנו שנים רבות. בינתיים התעורר הרבי משנתו. והנה, לפני שאמר לנו שלום, פנה אל המטבח ואמר לאשתו: "הכניני אוכל גם לשני אורחים נוספים. הלאו שני צעירים אלו עוד יהיו פעם יהודים טובים וישרים." רק אז פנה הרבי אלינו וברך אותנו לשלום. במוצאי השבת לא שבנו אל ביתנו, נשארנו עמו ונעשינו בעלי תשובה

דובב שפתי ישנים - ליקוטים מספרים שפחות מוכרים טהור רעיונים - יום טוב נטיל ב"ר מנחם זצוק"ל זי"ע

"ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי" (כ"ה, ב')

ויקחו לי תרומה איתא במדרש הה"ד כי לקח טוב נתתי לכם כו' א"ל ע"ד דאיתא באלשיך שמה שבי ויקחו לי תרומה ולא ויתנו לי תרומה כי באמת כי מי שהוא מפחותי ערך ונתן מתנה לאדם חשוב והוא מקבל ממנו יחשב הנותן למקבל בהאי הנאה שאדם חשוב מקבל ממנו וכן הדין לענין קדושין דאם נתנה היא לדידי' והוא אדם חשוב בהאי הנאה שמקבל יחשב לה כאילו הוא מקבלה ממנו כסף קידושין ומתקדשה ה"נ בהאי הנאה שזכינו שהקב"ה יקבל מידינו נדבת המשכן יחשבו לנו כאילו אנחנו מקבלים מידו ית"ש ולכך כתב

ויקחו לי תרומה עכ"ד וכן יתפרש הפסוק עד"ו כי לקח טוב נתתי לכם שאמר הקב"ה כי אקח מכם איזה דבר טוב נתתי לכם ויחשב בעיניכם כאילו נתתי לכם ומש"ה תורה שלמה שלנו אף שאנו מקיימים בכל נפשנו ובכל מאודנו למתנה יחשב לנו בהאי הנאה שחפץ בנו ה' ובחר בנו מכל העמים להיותנו מקיימין לפניו יתברך תורתו ולכך אמר הקב"ה מהראוי תורתי אל תעזבו כי כל כך חשובה בעיניכם כאלו אתם מקבלים ממנו מתנה גדולה ועד"ו יתפרש המדרש שהתחלנו וק"ל

סגולה לפרנסה - עסק התורה

"ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המישן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון" (כ"ו, ל"ד)

הרועה להחכים ידריש להעשיר יצפין והנה במשנה אבות איתא אם אין קמח אין תורה ואם אין תורה אין קמח ומסתבר שמתחילה מוכרח שיהי' פרנסה כי בלא זה הרי אינו יכול לעסוק בתורה אבל העיקר והתכלית היא התורה וכשעוסק בתורה הקב"ה יומין לו גם עשירות כאמרם ז"ל כל העוסק בתורה נכסיו מצליחין וזהו שנרמז בפס' הנ"ל שמקום לא הוקבע מקום לשלחן כי העיקר מקום המנורה השפעת תורה וחכמה ואח"כ יוקבע ע"י גם מקום השלחן הבן"

כתב הרב משה זאב מוזהו זי"ע בספרו תורת רמ"ז "ושמת את השלחן לפני הפרכת ואת המנורה נכח השלחן על ירך המשכן תימנה ואת השלחן תתן על צלע צפון ויש לדקדק במקרא קודש הלזה למה מתחילה כתיב ושמת את השלחן גו' ולא קבע לו מקום ואח"כ כתיב ואת המנורה תתן גו' תימנה ושוב קבע מקום לשלחן על צלע צפון ולפענ"ד נל"פ ע"פ הידוע מספרי יראים שהשלחן הוא השפעת פרנסה ונקבע בצפון שמשם זהב יאתה והמנורה השפעת חכמה וכדאיתא